

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 10C/210/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715208356
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Minková
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6715208356.2

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa Ing. Víťazoslav Budoš, nar. 08.01.1959, bytom vo Zvolene, Jilemnického 1204/3, občan SR, zastúpený JUDr. Dušanom Antolom, advokátom so sídlom v Košiciach, Hlavná 108, proti odporcovi Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd s vecou vedenou pod sp. zn. 10C/210/2015 veci vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 12C/209/2015 a sp. zn. 13C/208/2015 na spoločné konanie n e s p á j a .

Súd konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Navrhovateľovi súd v r a c i a krátený súdny poplatok za podanie návrhu na začatie konania vo výške 13,30 Eur po nadobudnutí právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému, ktorým je Slovenská pošta, a. s., CVFT, OSA, Thurzova 1, 042 21 Košice.

o d ô v o d n e n i e :

navrhovateľ domáha rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 12.480,- Eur a nahradiť mu trovy súdneho konania, a to z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Z odôvodnenia návrhu vyplýva, že navrhovateľ bol poškodený činnosťou štátneho orgánu tým, že došlo k nezákonnému trestnému stíhaniu, nezákonnému zatknutiu a nezákonnej väzbe a ďalším nezákonným pozbaveniam osobnej slobody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Sumu 12.480,- Eur si uplatňuje ako náhradu za zníženie vážnosti, cti a dôstojnosti navrhovateľa s následkom ohrozenia jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti, ako aj za zásah do súkromia v rodinnom a partnerskom zväzku, do intímnej a rodinnej sféry, myšlienkového a citového života.

Navrhovateľ uviedol, že bol nedôvodne obžalovaný pre 5 skutkov, ktoré boli obžalobou kvalifikované ako trestné činy, pričom pre skutky pod bodmi 1/ - 4/ bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/59/2009 zo dňa 28.09.2011 spod obžaloby oslobodený. Bol však odsúdený pre skutok pod bodom 5/, avšak na základe jeho odvolania ho Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom sp. zn. 5To/253/2011 zo dňa 13.12.2012 v celom rozsahu spod obžaloby oslobodil. Celková dĺžka trestného stíhania bola 2127 dní. Navrhovateľ bol od 06.11.2008 do 18.02.2009, t.j. 104 dní vo väzbe.

Presná špecifikácia titulu, na základe ktorého si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu škody, je daná nezákonným trestným stíhaním v dĺžke 2127 dní, z dôvodu nezákonného zatknutia a nezákonnej väzby v dĺžke 104 dní a z dôvodu nezákonného pozbavenia osobnej slobody, zákazu vycestovať do zahraničia, obmedzenia v povinnosti hlásiť sa na policajnom orgáne, obmedzenia v povinnosti podrobovať sa lekárske vyšetreniam.

V prejednávanej veci si navrhovateľ uplatnil náhradu nemajetkovej ujmy za nezákonné zatknutie a nezákonnú väzbu v dĺžke 104 dní vo výške 12.480,- Eur.

Dňa 16.11.2015 bolo súdu doručené vyjadrenie odporcu, v ktorom vzniesol námietku litispendencie s odôvodnením, že na podklade žalobných návrhov zo dňa 15.05.2015, doručených Okresnému súdu Zvolen dňa 10.06.2015, prebieha na súde konanie pod sp. zn. 12C/209/2015, v ktorom si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- Eur a konanie pod sp. zn. 13C/208/2015, v ktorom si navrhovateľ uplatňuje nárok na náhradu nemajetkovej ujmy a na náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia vo výške 62.790,- Eur, na podklade ustanovení zákona č. 514/2003 Z.z. K uplatneniu všetkých týchto nárokov došlo na podklade totožných skutkových a právnych dôvodov. Z obsahu týchto návrhov vyplýva, že navrhovateľ pristúpil k uplatneniu vo svojej podstate totožného nároku (len v inej výške) na podklade totožných skutkových a právnych okolností. Všetky návrhy smerujú voči tomu istému pasívne legitimovanému subjektu, t.j. Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti SR.

Odporca vo vyjadrení pre prípad, že konanie nebude zastavené z dôvodu prekážky litispendencie navrhol, aby súd v záujme hospodárnosti konania spojil na spoločné konanie veci vedené pod sp. zn. 13C/208/2015, 12C/209/2015 a 10C/210/2015, nakoľko tieto skutkovo spolu súvisia a týkajú sa tých istých účastníkov.

Podľa čl. 48 ods. 1 veta prvá Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi.

Podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, výklad a uplatňovanie ústavných zákonov, zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s touto ústavou.

Podľa § 3 ods. 3 veta prvá zákona č. 757/2004 Z.z., o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zákonný sudca je sudca, ktorý vykonáva funkciu sudcu na príslušnom súde a bol určený v súlade so zákonom a s rozvrhom práce na konanie a rozhodovanie o prejednávanej veci.

Podľa § 36 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej len „O.s.p.“), v konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje samosudca alebo poverený zamestnanec súdu.

Podľa § 83 O.s.p., začatie konania bráni tomu, aby o tej istej veci prebiehalo na súde iné konanie.

Podľa § 103 O.s.p., kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (podmienky konania).

Podľa § 104 ods. 1 veta prvá O.s.p., ak ide o taký nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

Podľa § 112 ods. 1 O.s.p., v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Po posúdení procesného návrhu odporcu na spojenie vecí dospel súd k záveru, že mu nie je možné vyhovieť. Zásada zákonného sudcu je jednou zo základných ústavných zásad výkonu súdnictva. Z hľadiska posudzovaného prípadu hore uvedené veci, ktorých spojenie bolo odporcom navrhnuté na spoločné konanie, napadli každá inému sudcovi tunajšieho súdu v zmysle § 3 ods. 3 prvá veta zákona o súdoch - každý z týchto sudcov sa tak stal zákonným sudcom v konkrétnej veci. V zmysle čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky je potrebné ustanovenie § 112 ods. 1 O.s.p. vykladať a uplatňovať v súlade ústavou. V konaní pred okresným súdom koná a rozhoduje samosudca (prípadne samosudcom poverený zamestnanec súdu), teda vždy rozhodnutie samosudcu môže mať účinky len vo veci, v ktorej je zákonným sudcom v zmysle rozvrhu práce, jeho rozhodnutie je v tejto veci úkonom súdu v zmysle § 36 O.s.p. Rozhodnutie o spojení vecí na spoločné konanie v prípade, že spojené veci prejednávajú rôzni zákonní sudcovia, má faktické účinky i v týchto veciach spočívajúce v odňatí veci týmto zákonným sudcom. Ústavne konformným výkladom ustanovenia § 112 ods. 1 O.s.p. preto nemožno dospieť k tomu, že na základe návrhu možno spojiť na spoločné konanie veci, ktoré boli pridelené náhodným výberom v zmysle rozvrhu práce (po splnení ostatných zákonných podmienok) rôznym zákonným sudcom.

Súd nie je návrhom na spojenie vecí viazaný, preto konania vedené pred tunajším súdom pod sp. zn. 10C/210/2015, sp. zn. 12C/209/2013 a sp. zn. 13C/208/2015 nespojil a rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto uznesenia.

Ďalej sa súd zaoberal námietkou litispendencie, ktorú vzniesol odporca. Prekážka začatého konania (litispendencie) svojou podstatou patrí k procesným podmienkam a jej existencia (zistenie) v každom štádiu konania vedie k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v konaní prejednať tá istá vec, ktorá sa už prejednáva v inom konaní, ktoré začalo skôr. O tú istú vec ide vtedy, keď v oboch konaniach ide o ten istý nárok alebo stav, teda sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých

osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený (t.j. ak vyplýva z rovnakého skutku).

Súd sa oboznámil s pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 12C/209/2015, pričom zistil, že v uvedenej veci sa návrhom zo dňa 15.05.2015, doručeným tunajšiemu súdu dňa 10.06.2015, navrhovateľ domáha rozhodnutia súdu, ktorým by zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.000.000,- Eur a nahradiť mu trovy súdneho konania, a to z titulu náhrady nemajetkovej ujmy. Odôvodnenie návrhu je totožné ako v prejednávanej veci sp. zn. 10C/210/2015, teda navrhovateľ uvádza, že bol poškodený činnosťou štátneho orgánu tým, že došlo k nezákonnému trestnému stíhaniu, nezákonnému zatknutiu a nezákonnej väzbe a ďalším nezákonným pozbaveniam osobnej slobody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. V odôvodnení návrhu vo veci sp. zn. 12C/209/2015 navrhovateľ poukazuje na tie isté rozhodnutia súdov vydané v trestnom konaní vedenom proti nemu, t.j. rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/59/2009 zo dňa 28.09.2011 a rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5To/253/2011 zo dňa 13.12.2012. Navrhovateľ rovnako uvádza, že si uplatnil náhradu škody (podľa obsahu náhrady nemajetkovej ujmy) za nezákonné trestné stíhanie a väzbu, ktoré špecifikoval totožne ako v návrhu vo veci sp. zn. 10C/210/2015. Výšku uplatnenej sumy 1.000.000,- Eur v oboch návrhoch odvodil od totožných zásahov do jeho vážnosti, cti a dôstojnosti s následkom ohrozenia jeho postavenia a uplatnenia v spoločnosti, ako aj za zásah do súkromia v rodinnom a partnerskom zväzku, do intímnej a rodinnej sféry, myšlienkového a citového života.

Porovnaním návrhov na začatie konania vo veciach sp. zn. 10C/210/2015 a sp. zn. 12C/209/2015 súd zistil, že oboma návrhmi sa navrhovateľ domáha zaplata peňažnej sumy z titulu náhrady nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá navrhovateľovi mala vzniknúť v súvislosti s tým istým trestným konaním vedeným proti nemu. Súd zistil, že zatiaľ čo v konaní vedenom pod sp. zn. 12C/209/2015 sa navrhovateľ domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 1.000.000,- Eur, ktorá mu mala vzniknúť v súvislosti s celým trestným konaním vedeným proti navrhovateľovi, vrátane jeho pobytu vo väzbe, v konaní vedenom pod sp. zn. 10C/210/2015 sa navrhovateľ domáha náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 12.480,- Eur len v súvislosti s pobytom navrhovateľa vo väzbe v dĺžke 104 dní. Je teda zrejmé, že celý predmet konania sp. zn. 10C/210/2015, vymedzený totožnými skutkovými okolnosťami, ako aj totožnou právnou kvalifikáciou uplatneného nároku, je už zahrnutý v predmete konania vo veci sp. zn. 12C/209/2015, v ktorej veci je predmet konania širší.

Na základe vyššie uvedeného má súd teda preukázanú totožnosť veci a zároveň je daná aj totožnosť účastníkov konania. Návrhy na začatie konania vo veci sp. zn. 10C/210/2015 a sp. zn. 12C/209/2015 boli súdu doručené súčasne, dňa 10.06.2015 o 9:00 hod. V danom prípade teda existuje prekážka začatého konania voči konaniu vedenému pod sp. zn. 10C/210/2015, nakoľko jeho predmetom je ten istý nárok, o ktorom sa na tunajšom súde už vedie konanie pod sp. zn. 12C/209/2015. Vzhľadom na to súd uzavrel, že v prejednávanej veci existuje neodstrániteľný nedostatok podmienok konania spočívajúci v prekážke začatého iného konania o totožnom nároku, t.j. prekážke litispendencie. Súd nemôže o tom istom nároku konať a rozhodovať v dvoch konaniach súčasne a preto súd konanie vedené pod sp. zn. 10C/210/2015 v zmysle § 104 ods. 1 O.s.p. zastavil.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie bolo zastavené. Súd pritom prihliadol na dôvod zastavenia konania, ktorým je existencia neodstrániteľného nedostatku podmienok konania spočívajúceho v prekážke litispendencie.

Podľa § 11 ods. 3 prvá veta zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov (ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“), poplatok splatný podaním návrhu na začatie konania, podaním odvolania alebo dovolania sa vráti, ak sa konanie zastavilo, ak sa podanie vrátane odvolania a dovolania odmietlo alebo ak sa návrh, odvolanie alebo dovolanie vzali späť pred prvým pojednávaním bez ohľadu na to, či bol vydaný platobný rozkaz alebo rozkaz na plnenie.

Podľa § 11 ods. 4 zákona o súdnych poplatkoch, okrem poplatku v rozvodovom konaní a poplatku, ktorý sa vracia podľa odseku 1, sa poplatok alebo jeho časť (preplatok) vracia krátený o 1 %, najmenej však 6,70 eura. Ak sa návrh vzal späť pred zaplatením poplatku, poplatok sa nevrubuje.

Podľa § 11 ods. 6 zákona o súdnych poplatkoch, ak sa má vrátiť poplatok alebo preplatok, orgány podľa § 3 zašlú odpis právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení daňovému úradu príslušnému podľa trvalého pobytu (sídla) poplatníka alebo prevádzkovateľovi systému, ak sú orgány podľa § 3 zapojené do centrálného systému evidencie poplatkov, ktoré poplatok alebo preplatok vrátia najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu právoplatného rozhodnutia o jeho vrátení; ak orgán štátnej správy súdov alebo prokuratúra nevydali rozhodnutie, zašlú písomné upovedomenie o spôsobe vybavenia sťažnosti podľa osobitného zákona a daňový úrad alebo prevádzkovateľ systému vrátia poplatok najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia písomného upovedomenia.

Nakoľko bolo konanie zastavené pred prvým pojednávaním, súd má zo zákona povinnosť vrátiť navrhovateľovi krátený súdny poplatok za podaný návrh vo výške 13,30 Eur, ktorý bude vrátený navrhovateľovi po právoplatnosti tohto uznesenia prostredníctvom prevádzkovateľa platobného systému E-kolok.

Poučenie:

Proti výroku tohto uznesenia, ktorým súd rozhodol, že nespája veci vedené tunajším súdom na spoločné konanie, odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 písm. a) O.s.p.).

Proti ostatným výrokom tohto uznesenia možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, a to písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 prvá veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.